

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Obrachunkowego odmawiającej mu awansu na stopień na stopień tłumacza weryfikatora (w 2003 r. – LA5), podjętej w ramach postępowania w sprawie awansów 2003.

Zarzuty i główne argumenty:

Swoją skargę skarżący opiera na tym, że podczas postępowania w sprawie awansów strona przeciwna przystąpiła do porównania kandydatur bez uwzględnienia wszystkich elementów mogących wpłynąć na jej decyzję, nie troszcząc się o bezstronność, nieobiektywnie, zaniedbując interes służby i na podstawie nieporównywalnych źródeł informacji, rzekomo pochodzących od tego samego weryfikatora, którego kompetencje zawodowe podważył skarżący.

Skarga wniesiona dnia 17 września 2004 r. przez J. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 17 września 2004 r. J., reprezentowana przez Carla Fortego, wniosła do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 10 czerwca 2004 r. oddalającej odwołania złożone przez skarżącą na decyzje tegoż organu z dnia 31 października 2003 r. oraz 10 grudnia 2003 r., mocą których nie uznano, odpowiednio, uprawnień do otrzymania dodatku zagranicznego za rozłąkę oraz dodatku na zagospodarowanie oraz zażądano zwrotu kwot otrzymanych z powyższych tytułów, stwierdzając że nie znajdują zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) ostatnie zdanie drugiego tiret (załącznika VII) oraz art. 5 ust. 1 załącznika VII, a także art. 85 Regulaminu Pracowniczego Urzędników Wspólnot Europejskich;
- uchylenie wymienionych wyżej decyzji tego organu z dnia 31 października 2003 r. oraz 10 grudnia 2003 r.;
- zarządzenie wszelkich środków niezbędnych celem przywrócenia skarżącej jej praw, nie wyłączając zapłaty odsetek za zwłokę;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, która zanim przyjęła zatrudnienie jako członek personelu tymczasowego w Komisji, w Dyrekcji Generalnej do spraw Badań Naukowych, zatrudniona była jako naukowiec w brukselskim biurze Consiglio Nazionale di Ricerca (CNR) (Krajowa Rada do spraw Badań Naukowych), sprzeciwia się odmowie pozwanej uznania jej uprawnień do otrzymania dodatku zagranicznego za rozłąkę oraz dodatku na zagospodarowanie.

Stanowisko prezentowane przez pozwaną opiera się na stwierdzeniu, że CNR, której nie można zaliczyć do administracji publicznej, wyłączona jest z zakresu działalności państwa włoskiego nie reprezentując ani jego woli, ani bezpośrednich interesów.

Na poparcie swoich twierdzeń skarżąca wskazuje przede wszystkim na niewłaściwe zastosowanie art. 4 ust. 1 lit. a) drugie tiret oraz art. 5 ust. 1 załącznika VII Regulaminu twierdząc, że jej status funkcjonariusza państwowego powinien pozwolić na przyznanie jej dodatków, których jej odmówiono. Taką interpretację przyjęło również belgijskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, które wydało skarżącej „Carte d'identité spéciale” (specjalny dowód tożsamości) wymieniając jako stanowisko „Fonctionnaire italienne en mission officielle en Belgique” (funkcjonariusz włoski z oficjalną misją w Belgii).

W związku z powyższym należy wyjaśnić, że CNR jest osobą prawną prawa publicznego, którą krajowy porządek prawny wyposażył w sferę kompetencji (należących do władz centralnych), środki materialne oraz strukturę organizacyjną, składającą się właśnie z urzędników publicznych oraz norm znajdujących do nich zastosowanie.

Skarżąca wskazuje również na naruszenie, w odniesieniu do jej osoby, art. 85 Regulaminu.

Skarga wniesiona dnia 20 września 2004 r. przez Gregoria Valera Jordanę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 20 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Gregoria Valera Jordanę zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Massima Merolę i Isabelle van Schendel.